



ΕΤΟΣ 57ον

12 Ιουλίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 28 (2928)

## Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Γιά να αισθανθεί ο άνθρωπος πραγματική δικαιοσύνη και ειρήνη στην ψυχή και στο σώμα του, πρέπει να καλύψει δύο μεγάλες αποστάσεις: αφ' ενός μὲν εκείνη που ξεκινά από τη γη και αγγίζει τὸν Ἄδην, αφ' ἑτέρου δὲ εκείνη που ξεκινά από τὸν οὐράνιο χώρο τῆς θεότητας και φτάνει στή φθαρτή γη. Μὲ ἄλλα λόγια, πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ καλύψει τὶς ἀδυναμίες, τὰ πάθη και τὶς ἀστοχίες του, τὶς ἀμαρτίες του γενικά, που ὀδηγοῦν και διατηροῦν τὴ φθορά και τὸν πνευματικὸ θάνατο. Ταυτόχρονα ὅμως πρέπει νὰ βρεῖ τὸν τρόπο ζωῆς που θὰ τὸν ὀδηγήσει στή κοινωνία του μὲ τὸν Θεό. Πῶς, ὅμως, εἶναι δυνατό νὰ κατορθώσει ἓνα τόσο μεγάλο βῆμα τόσο πρὸς τὸν ἑαυτὸ του ὅσο και πρὸς τὸν Θεό;

### Ἡ πίστη στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ δικαιώνει τὸν ἄνθρωπο

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει «μὴν ἀναρωτηθεῖς ποῖος μπορεῖ νὰ ἀνέβει στόν οὐρανό», ἀλλὰ και οὔτε «ποῖος μπορεῖ νὰ κατεβεῖ στόν Ἄδην» (Ρωμ. 10,6-7), ἐπειδὴ και τὰ δύο τὰ ἔκανε ὁ Χριστός. Ἐκεῖνος κατέβηκε ἀπό τὸν οὐρανὸ και ἔγινε ἄνθρωπος και διὰ τοῦ σταυροῦ κατέβηκε στόν Ἄδην σάν ἄνθρωπος, χωρίς οὔτε μία στιγμή νὰ χωριθεῖ ἀπό τὴ θεία του φύση. Οὔτε ἀπό τὸν οὐρανὸ ἀπουσίαζε, ἐνῶ γινόταν ἄνθρωπος, ἀλλὰ οὔτε και ἀπό τὴν ἀνθρώπινη φύση του χωρίστηκε, ἐνῶ ὁ ἴδιος «κατήλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς» (Καταβασία Κυριακῆς τοῦ Πάσχα).

Ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθε στή γη, συγχώρησε τὶς ἀμαρτίες τῶν ἀνθρώπων και παράλληλα τοὺς ἔμαθε πῶς θὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπό τὶς ἀδυναμίες και τὰ πάθη τους. Τοὺς ἔδωσε τὸ Εὐαγγέλιο και τὴ χάρη του γιὰ νὰ κατορθώσουν τὸ ἀκατόρθωτο γιὰ τοὺς θνητοὺς ἀνθρώπους, τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία και ἰλύτρωση. Καί ὅταν μέσα ἀπό τὸν Ἄδην ἀναστήθηκε, τοὺς δικαίωσε και τοὺς ἔνωσε μὲ τὸν Θεό.



## Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ι' 1-10)

### Σωτηρία σ' ὅποιον πιστεύει

Ἄδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν· μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. Ἄγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῶ πιστεύοντι. Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει· Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῶ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρῦσσομεν. Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῶ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Ἐπίσης, τοὺς ζήτησε ὁ Ἰησοῦς πίστη στό πρόσωπό του, ἡ ὁποία δικαίῳ τὸν ἄνθρωπο (στ. 8). « Ἄν ὁμολογήσεις μὲ τὸ στόμα σου ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Κύριος καὶ πιστέψεις μὲ τὴν καρδίᾳ σου πῶς ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, θά βρεῖς τὴ σωτηρία», λέει χαρακτηριστικά ὁ Ἀπόστολος (στ. 9). Εἶναι, λοιπόν, τόσο εὐκόλη ἡ σωτηρία μας;

### Ἡ δικαίωσή μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐμμονὴ στήν πίστη

Δέν ἀρκεῖ μόνο ἡ πίστη στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καί ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. « Ὅποιος πιστεύει μὲ τὴν καρδίᾳ του, ὁδηγεῖται στή δικαίωση, κι ὅποιος ὁμολογεῖ μὲ τὸ στόμα (αὐτό πού πιστεύει), ὁδηγεῖται στή σωτηρία», γράφει πάλι ὁ θεῖος Παῦλος (Ρωμ. 10,10).

Ὁ Μέγας Βασίλειος μὲ πολλή σοφία παρατηρεῖ ὅτι ἂν δέν βρισκεται τὸ ἀγαθὸ τῆς πίστεως στήν καρδίᾳ μας, πῶς εἶναι δυνατόν νά ἐκφρασθεῖ αὐτός ὁ θησαυρός μὲ τὸ στόμα; Ἀλλὰ καί ἂν τὸ ἀγαθὸ τῆς πίστεως βρισκεται μέσα στήν καρδίᾳ μας, ὅμως ἀπὸ δειλία καί φόβο δέν ἐξαγγέλλεται μὲ τὸ στόμα, τότε ποιά εἶναι ἡ ὠφέλεια; «Σοφία κεκρυμμένη καί θησαυρός ἀφανής, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;» ἀναφέρει ἡ Σοφία Σειράχ (20,30).

Μέ ἄλλα λόγια, τί ἀξία ἔχει ἡ πίστη ὅταν δέν ὁμολογεῖται μὲ παρρησία εἴτε μὲ τὸ στόμα, εἴτε μὲ τὴν ἐν Χριστῶ ζωὴ μας; Ἡ δικαίωση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι γεγονός πού ἀρχίζει ἐδῶ στὸν παρόντα κόσμος, γιὰ νά ἀποκαλυφθεῖ ἐκεῖ στὸν οὐράνιο ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων καί τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ. Ἡ δικαίωση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι σωτηρία καί ἀποκάλυψη, εἶναι ὁμολογία τῆς δόξας τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

## Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἡ ἐπιθυμία τῆς καρδιάς μου καί ἡ προσευχή μου εἰς τόν Θεόν εἶναι ὑπέρ τῶν Ἰσραηλιτῶν, διά νά σωθοῦν. Μαρτυρῶ γι' αὐτούς ὅτι ἔχουν ζῆλον Θεοῦ ἀλλά ὄχι μέ ἐπίγνωσιν. Διότι, ἐπειδή ἀγνοοῦν τήν δικαίωσιν πού δίνει ὁ Θεός καί προσπαθοῦν νά στήσουν τόν δικόν τους τρόπον δικαιοσύνης δέν υπετάχθησαν εἰς τήν δικαίωσιν πού προέρχεται ἀπό τόν Θεόν. Διότι τό τέλος τοῦ νόμου εἶναι ὁ Χριστός, διά νά δικαιωθῆ καθένας πού πιστεύει. Ὁ Μωϋσῆς γράφει διά τήν δικαίωσιν πού προέρχεται ἀπό τόν νόμον ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού ἐτήρησε τās ἐντολάς θά ζῆσῃ δι' αὐτῶν. Ἡ δικαίωσις ὁμως πού προέρχεται ἀπό τήν πίστιν, λέγει, Μή πῆς εἰς τήν καρδιά σου ποιός θά ἀνεβῆ εἰς τόν οὐρανόν; διά νά κατεβάσῃ δηλαδή τόν Χριστόν, ἡ Ποιός θά κατεβῆ εἰς τήν χώραν τῶν νεκρῶν; διά νά ἀνεβάσῃ δηλαδή τόν Χριστόν ἀπό τοῦς νεκρούς. Ἀλλά τί λέγει; Κοιτά σου εἶναι ὁ λόγος, εἶναι εἰς τό στόμα σου καί εἰς τήν καρδιά σου. Ὁ λόγος δηλαδή τῆς πίστεως, τόν ὅποιον κηρύττομεν. Ἐάν ὁμολογήσῃς μέ τό στόμα σου ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι Κύριος καί πιστέψῃς μέ τήν καρδιά σου ὅτι ὁ Θεός τόν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν, τότε θά σωθῆς. Διότι μέ τήν καρδιά ὁ ἄνθρωπος πιστεύει ὅ,τι ὀδηγεῖ εἰς δικαίωσιν, μέ τό στόμα δέ ὁμολογεῖ ὅ,τι ὀδηγεῖ εἰς σωτηρίαν.

*(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἑκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).*

---

### Ἡ αὐτοδικαίωση ματαιώνει τή δύναμη τῆς δικαιοσύνης

Στήν ἐποχή τοῦ Χριστοῦ οἱ ἀμετανόητοι φαρισαῖοι προσπαθοῦσαν νά στήσουν «τήν ἰδίαν δικαιοσύνην» (Ρωμ. 10,3), ψάχνοντας καί διαστρέφοντας τό νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Πολύ περισσότερο ὁ σημερινός ἄνθρωπος, εἴτε ἔχει εἴτε δέν ἔχει θρησκευτικές καταβολές, θέλει νά στήσῃ τή δική του λογική κρίση σάν δικαίωση στά ἔργα καί τά λόγια του. Καί δυστυχῶς συνέχεια διαψεύδεται ἀπό τήν ἀσάθεια τῶν σημερινῶν ἡθῶν ἀλλά καί ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του.

Χάνει συχνά ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος τό μέτρο τῆς ἐπιείκειας καί τῆς αὐστηρότητας καί ἀμφισβητεῖ παραδεδομένες ἀρχές, θείου νόμου, ἀλλά καί ἐξουσίες πολιτειακές. Γίνεται μέ τήν ἀτομική ἐλευθερία του δέσμιος μιᾶς ἀνεξέλεγκτης βίας. Γίνεται ἐπαναστάτης, ἀλλά ὀδηγεῖται σέ ἀδιέξοδο. Δέν δικαιώνεται. Δημιουργεῖ καί ἄλλα θύματα πού ζητοῦν δικαίωση ἀπ' τή δική του ἀνελεύθερη οὐσιαστικά συμπεριφορά. Διότι ξεχνᾷ ὅτι ἡ δικαίωση ἔχει ὡς συστατικά τήν ἀληθινή εἰρήνη καί τήν αἰωνιότητα, ιδιώματα πού συνυφαίνονται μόνο μέ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Ἄραγε ζήτησε τή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ καί δέν τόν ἀνέπαυσε; Ἀδύνατο.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἐμεῖς οἱ πιό σῶφρονες, οἱ ὅποιοι ζητήσαμε τή δικαιοσύνη στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, προσπαθήσαμε νά τήν προβάλλοιμε στή νέα γενιά μέ τήν ἴδια ἀγάπη, τήν ἴδια εἰλικρίνεια, τήν ἴδια θυσία πού τήν πρόβαλε ὁ

12 Ιουλίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ  
Πρόκλου και Ίλαριου των μαρτύρων (β΄ αϊ.).  
Ήχος: δ΄ – Έωθινόν: Ε΄ – Απόστολος: Ρωμ. ι΄ 1-10 – Ευαγγέλιον: Μαθθ. ν΄ 28 - θ΄ 1.  
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ιουλίου, Άγιών Πατέρων τῆς Δ΄ Οικοῦμ. Συνόδου.  
Απόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Ευαγγέλιον: Μαθθ. ε΄ 14-19.

Χριστός σέ μάς; Εὐθύνη δική μας εἶναι νά μή ματαιώσουμε τήν ἐλπίδα τοῦ Ἰησοῦ καί τή σωτηρία πού Ἐκεῖνος δίνει στά παιδιά μας. Νά τήν κρατήσουμε ζωτανή καί νά τοὺς τή δώσουμε μέ εἰλικρινή ἀγάπη. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

## ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

1. Μία ξεχωριστή μέρα τοῦ Μάριου - Πανώφ, 2. Ἐνα ἀνήσυχο σπουργίτι, 3. Ἐνα ὄμορφο πάρε - δῶσε 4. Κουράγιο, κοτούλα! 5. Ὁ Ρομπέρτο καί τό φωτεινό συντριβάνι 6. Ὁ Κορδαλλός πού δέν κελαηδοῦσε 7. Ὁ μυστικός φόβος τοῦ Στέφανου 8. Ἡ ἱστορία τῶν τριῶν δέντρων 9. Ἡ Μπάμπουσκα 10. Ὁ Τέταρτος Μάγος 11. Τό μικρό δέντρο τῶν Χριστουγέννων 12. Ἡ ἱστορία ἐνός μικροῦ ἀγγέλου 13. Ἡ μικρή Μαρώ καί ἡ Μαρία τοῦ Ναοῦ.

### Καί γιά τοὺς μικροὺς μας φίλους:

1. Ἄννα - Μαγδαλένα 2. Παραμῦθια γιά παιδιά 3. Τό ἀλφαβητάρι τῆς Κυριακῆς 4. Τοῦ δωδεκαμέρου καί τῆς Λαμπρῆς.



Παρακολουθήστε στό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή «Οἱ δρόμοι τῆς Γραφῆς». Ἡ λογοτεχνία –παλαιά καί ζῶσα– οἱ συγγραφεῖς καί τά βιβλία στόν 89,5. Μέ τόν Δημοσιογράφο καί Συγγραφέα Δημήτρη Κοσμόπουλο.  
Κάθε Τετάρτη στίς 23:00.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντίς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: [www.apostoliki-diakonia.gr](http://www.apostoliki-diakonia.gr)

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: [www.apostoliki-diakonia.gr/gr\\_main/profile/oikotrofeion.htm](http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm)